

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 20.02.2006
COM(2006) 65 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Δεύτερη έκθεση που στηρίζεται στο άρθρο 14 της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου της 28^{ης} Μαΐου 2001, για την καταπολέμηση της απάτης και της πλαστογραφίας που αφορούν τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών

{SEC(2006) 188 }

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση πλαίσιο της 28^{ης} Μαΐου 2001, με σκοπό να εξασφαλίσει σε όλη την Ένωση ομοιόμορφη και αυξημένη προστασία του ποινικού δικαίου κατά της απάτης και της πλαστογραφίας των μέσων πληρωμής άλλων πλην των μετρητών.

Δυνάμει του άρθρου 14 η Επιτροπή υπέβαλε, βάσει των πρώτων πληροφοριών που έλαβε, έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα μέτρα που έχουν λάβει τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν προς την απόφαση πλαίσιο. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 25^{ης} -26^{ης} Οκτωβρίου 2004, η Επιτροπή πρέπει πλέον να υποβάλει μία νέα έκθεση βάσει των συμπληρωματικών στοιχείων που θα της διαβιβασθούν.

Η δεύτερη αυτή έκθεση δεν αποτελεί παγιωμένη έκδοση σε σχέση με ό,τι ήδη ενέκρινε η Επιτροπή αλλά αφορά μόνο τα κράτη μέλη που είχαν εξεταστεί προηγουμένως (AT, DK, GR, LU, NL και PT) και επικουρικά, εκείνα η εξέταση των οποίων κατά την πρώτη έκθεση πρέπει να συμπληρωθεί ή να τροποποιηθεί (BE και SE). Στη δεύτερη περίπτωση η έκθεση έχει ωστόσο παγιωθεί όσον αφορά τα δύο αυτά κράτη μέλη. Έχει συμφωνηθεί επίσης να ενσωματωθούν τα κράτη μέλη που προσχώρησαν την 1η Μαΐου 2004, δεδομένου ότι δεν είχαν βέβαια αποτελέσει αντικείμενο της πρώτης έκθεσης.

Για να καταστεί δυνατή μια παράλληλη και συγκριτική ανάγνωση με την πρώτη έκθεση, η δεύτερη αυτή έκθεση τηρεί κατά το δυνατόν το ίδιο σχέδιο και την ίδια παρουσίαση με την πρώτη. Οι συγκριτικοί πίνακες μεταφοράς και τα παραρτήματα επίσης διατηρούν την ίδια δομή.

Για να αποφευχθούν επαναλήψεις, αφαιρέθηκαν από την παρούσα έκθεση ιδίως επαναλήψεις γενικού χαρακτήρα (φύση απόφασης-πλαίσιο) ή μεθοδολογικού (κριτήριο αξιολόγησης), με παραπομπή για τα θέματα αυτά στη πρώτη έκθεση.

2. ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1 Κατάσταση της εφαρμογής της απόφασης-πλαίσιο: Πίνακας 1.

Η έκθεση βασίζεται στις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, οι οποίες συμπληρώθηκαν -όπου χρειαζόταν και όπου ήταν δυνατόν- με άλλες ανταλλαγές με τα εθνικά σημεία επικοινωνίας. Οι πληροφορίες που παρέσχον τα περισσότερα κράτη μέλη τα οποία απάντησαν είναι γενικά διεξοδικές. Όλα τα κράτη μέλη που δεν είχαν πληροφορήσει την Επιτροπή με την ευκαιρία της πρώτης έκθεσης ή που είχαν στείλει ανεπαρκείς πληροφορίες ανακοίνωσαν στην Επιτροπή όλη την εθνική τους νομοθεσία, συνοδεύοντάς την με εξηγήσεις κατά περίπτωση. Το Λουξεμβούργο και η Ελλάδα απάντησαν με ένα νομοθετικό σχέδιο που βρίσκεται ακόμα υπό εξέταση στο Κοινοβούλιο.

Πέντε κράτη μέλη που προσχώρησαν την 1^η Μαΐου 2004 (LV, LT, PL, CZ και SK) ανακοίνωσαν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με το οποίο μεταφέρονται στο εθνικό τους δίκαιο οι υποχρεώσεις που επιβάλει η απόφαση-πλαίσιο. Η CY

ανακοίνωσε στην Επιτροπή μερικές πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιου. Οι EE, HU, MT και SI δεν απάντησαν στην Επιτροπή.

Στην παρούσα απόφαση στις παραγράφους 2.2 – 2.7 λαμβάνεται υπόψη μόνο η ισχύουσα νομοθεσία χωρίς τα ανακοινωθέντα από ορισμένα κράτη μέλη νομοσχέδια.

2.2 Αδικήματα που σχετίζονται με τα μέσα πληρωμής (άρθρο 2): Πίνακας 2

Έξι κράτη μέλη (BE, DK, LU, NL, PL και SE) χρησιμοποιούν έννοιες ή ορισμούς πολύ γενικούς όσον αφορά την κλοπή, τη ληστεία και τα λοιπά εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας για να καλύψουν τις διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο α). Αντίθετα, η ποινική νομοθεσία των AT, LT, LV, PT και SK αναφέρει ρητά τα μέσα πληρωμής. Η CZ επιβάλλει ποινές για την παράνομη χρήση καρτών πληρωμής και πρόκειται να εισαγάγει στη νομοθεσία της ευρύτερη αναφορά στα μέσα πληρωμής. Η LT τιμωρεί ποινικά τόσο την οικονομική απώλεια, νομικό καθεστώς που δεν αναφέρεται στην απόφαση-πλαίσιο. Η SK περιέλαβε στην εθνική της νομοθεσία διάκριση μεταξύ της χρήσης μέσων πληρωμής χωρίς άδεια, αφενός, και του παράνομου πλουτισμού, αφετέρου. Η CY δεν προσδιόρισε τίποτα σχετικά με το θέμα.

Όσον αφορά την πλαστογράφηση ή παραποίηση των μέσων πληρωμής που προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο β), τα περισσότερα κράτη μέλη περιορίζουν την ποινικοποίηση της απάτης στα μέσα πληρωμής που αναφέρονται ως παραδείγματα στο άρθρο 1.

Το BE και οι NL δεν αναφέρονται ρητά στα μέσα πληρωμής που περιλαμβάνονται στις ευρύτερες ποινικές κατηγορίες. Το LU απάντησε ότι ένα νομοθετικό σχέδιο με στόχο τη μεταφορά του άρθρου 2 β), γ) και δ) βρίσκεται ακόμα υπό εξέταση στο Κοινοβούλιο.

Τρία κράτη μέλη (BE, DK και PL) δεν ποινικοποιούν ρητά πράξεις που συνίστανται στην αποδοχή, κτήση, μεταφορά, πώληση ή μεταβίβαση σε τρίτους μέσων πληρωμής ή την κατοχή των μέσων αυτών, υπό τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο γ) της απόφασης-πλαίσιου. Οι ποινικές αυτές κατηγορίες περιλαμβάνονται στη γενικότερη έννοια της κλοπής αυθεντικού εγγράφου.

Η κτήση, πώληση ή μεταβίβαση σε τρίτους πλαστών, παραποιημένων, κλαπέντων ή άλλων παρανόμως ιδιοποιηθέντων μέσων πληρωμής τιμωρείται ρητά από το ποινικό δίκαιο των AT, CY, CZ, LV, LT, NL και SE που διακρίνουν επίσης ρητά την «απόκτηση» από την «κατοχή». Η μεταφορά δεν καλύπτεται ωστόσο από τη γενική νομοθεσία των κρατών αυτών.

Στην πλειοψηφία τους, τα κράτη μέλη έχουν επίσης χαρακτηρίσει ως αδίκημα τη δόλια χρήση πλαστογραφημένων μέσων πληρωμής πλην των μετρητών, μερικές φορές σε πλαίσιο ευρύτερο από εκείνο που περιγράφει το άρθρο 2, στοιχείο δ). Σε ορισμένα από τα κράτη αυτά, η δόλια χρήση, δηλαδή η χρήση επί σκοπώ επέλευσης ζημίας μέσω της εξαπάτησης τιμωρείται από τις νομοθετικές διατάξεις που καλύπτουν την απάτη γενικά και από τις συμπληρωματικές συνδεδεμένες διατάξεις.

Ορισμένα κράτη μέλη (BE, DK και PL) θεωρούν ότι, η νομοθεσία τους συμμορφώνεται με την απόφαση-πλαίσιο βάσει γενικά διατυπωμένων διατάξεων ή της χρήσης γενικών ορισμών, όρων ή εννοιών. Όπως αναφέρεται στην πρώτη

έκθεση, η ύπαρξη γενικών νομοθετικών αρχών μπορεί να αρκεί, υπό την προϋπόθεση ότι οι αρχές αυτές εξασφαλίζουν την εφαρμογή του νομοθετικού μέσου κατά επαρκώς σαφή και ακριβή τρόπο.

2.3 Αδικήματα που σχετίζονται με τους υπολογιστές (άρθρο 3): Πίνακας 3

Τα κράτη AT, BE, CZ, DK, LV, LT, NL, PL, PT, SK και SE ανέφεραν ότι η αντίστοιχη ποινική νομοθεσία τους εξασφαλίζει ότι αδικήματα που σχετίζονται με τους υπολογιστές κατά την έννοια του άρθρου 3 χαρακτηρίζονται αξιόποινα. Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη καταφεύγουν σε έναν ευρύ ορισμό της απάτης (AT, BE, CZ, LT, NL και ιδίως η PL) που περιλαμβάνει την αθέμιτη παρέμβαση στη λειτουργία προγράμματος του συστήματος πληροφορικής, ή την εισαγωγή, αλλοίωση, διαγραφή ή εξάλειψη δεδομένων υπολογιστή. Ιδίως η CZ πρόκειται να θεσπίσει ακριβέστερη νομοθεσία. Σε τρία κράτη (PT, SE και SK) οι αξιόποινες πρακτικές που αναφέρονται στο άρθρο αυτό καλύπτονται από γενικές διατάξεις σχετικά με τα αδικήματα που συνδέονται με την πληροφορική. Το LU απάντησε ότι βρίσκεται ακόμα υπό εξέταση στο Κοινοβούλιο νομοθετικό σχέδιο που έχει ως στόχο τη μεταφορά του άρθρου 3. Η CY δεν ανακοίνωσε τίποτε σχετικά.

2.4 Αδικήματα που σχετίζονται με ειδικά προσαρμοσμένους μηχανισμούς (άρθρο 4): Πίνακας 3

Τα περισσότερα κράτη μέλη που απάντησαν στην Επιτροπή διαθέτουν ποινική νομοθεσία που καλύπτει όλα τα αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 4. Ορισμένα κράτη μέλη (AT, BE, CZ, DK, NL, PL, SE και SK) παραπέμπουν ωστόσο σε διατάξεις με πολύ γενική και ευρεία διατύπωση και ως εκ τούτου δεν συμμορφώνονται με το άρθρο αυτό.

Ειδικότερα, η PT ανακοίνωσε ότι δεν διέθετε ειδική νομοθεσία που να καλύπτει τις διατάξεις του άρθρου 4. Τα αδικήματα που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού καλύπτονται από το άρθρο του ποινικού κώδικα σχετικά με πράξεις που διαπράττονται με σκοπό την πλαστογράφηση και την παραποίηση εθνικών ή αλλοδαπών πιστωτικών τίτλων και εγγυητικών ή πιστωτικών καρτών. Αντίθετα, το άρθρο 4 β) δεν καλύπτεται από την πορτογαλική νομοθεσία. Μία νομοθετική τροποποίηση θα εισαχθεί κατά την πραγματοποιούμενη μεταρρύθμιση του ποινικού δικαίου.

Η LV και η LT εισήγαγαν στις εθνικές τους νομοθεσίες ειδικές αναφορές στα προγράμματα πληροφορικής που έχουν μελετηθεί ειδικά για την διάπραξη κάποιου από τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο β), και τούτο για να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις του άρθρου 4. Η νομοθεσία του LU δεν περιλαμβάνει ακόμα καμία από τις ειδικές διατάξεις που έχουν ως στόχο τη συμμόρφωση προς το άρθρο 4. Η CY δεν έχει στείλει καμία πληροφορία στην Επιτροπή σχετικά με αυτό το είδος αδικήματος.

2.5 Ποινές (άρθρο 6): Πίνακας 4

Τα περισσότερα κράτη μέλη έπραξαν ότι είναι αναγκαίο για να συμμορφωθούν με την υποχρέωση που επιβάλλει το άρθρο 6, να φροντίσουν ώστε στις πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 2 έως 4 να επιβάλλονται αποτελεσματικές ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις, οι οποίες να περιλαμβάνουν, στις σοβαρές

τουλάχιστον περιπτώσεις, ποινές εμπειρεύουσες στέρηση της ελευθερίας ικανές να δικαιολογήσουν έκδοση.

Όλα τα κράτη μέλη συνδύασαν τις ποινές που προβλέπονται στα άρθρα 2, 3 και 4 με ποινές φυλάκισης (βλ. πίνακα 4) όπως εμφανίζεται στον πίνακα 4, οι δε χρησιμοποιούμενες μέθοδοι για τη μεταφορά του άρθρου 6 είναι ιδιαίτερα ανομοιογενείς.

Επτά κράτη μέλη προβλέπουν μέγιστες στερητικές της ελευθερίας ποινές για τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2: Η AT προβλέπει το πολύ πενταετή φυλάκιση για πλαστογραφία, παραλαβή και δόλια χρήση· η CY προβλέπει το πολύ δεκατέσσερα έτη για πλαστογραφία μέσω πληρωμής και επτά έτη για την χρήση και απόκτησή τους· η DK το πολύ έξι χρόνια για πλαστογραφία, κλοπή μέσω πληρωμής και 18 μήνες για χρήση· η LV δέκα χρόνια για κλοπή, απόκτηση και καταστροφή μέσω πληρωμής και ποινή μεταξύ τριών και δεκαπέντε ετών για την πλαστογράφιση, τη δόλια χρήση και τη χρήση πλαστών μέσω πληρωμής· η LT μέγιστη ποινή έξι ετών για τη χρήση πλαστών μέσω· οι NL επτά έτη· η PT τιμωρεί την απόκτηση πλαστών μέσω πληρωμής με τριετή φυλάκιση, την παράνομη διακίνηση χρήματος με το πολύ πενταετή, τη χρήση πλαστογραφημένων επιταγών και τίτλων στον φέροντα, από έξι μήνες έως πέντε έτη και την πλαστογράφιση, με ποινή από τρία έτη (τουλάχιστον) έως δώδεκα έτη (το πολύ)· η SE καταδικάζει με μέγιστη ποινή δέκα ετών την κλοπή, την πλαστογράφιση και την παραλαβή μόνο αν το αδίκημα είναι «σοβαρό».

Πέντε κράτη μέλη προβλέπουν ποινή φυλάκισης που περιλαμβάνεται μεταξύ ενός ελάχιστου και ενός μέγιστου αριθμού ετών.

Το BE προβλέπει από 2 μήνες μέχρι ισόβια κάθειρξη (ανάλογα με το αν υπάρχουν επιβαρυντικά στοιχεία) για την κλοπή και την υπεξαίρεση. Η CZ από πέντε έως οκτώ έτη φυλάκισης για την πλαστογράφιση/παραποίηση, από δύο έως οκτώ έτη για την δόλια χρήση· το LU από εννέα έως πέντε έτη για την κλοπή. Η PL προβλέπει ποινή φυλάκισης από τρία έως πέντε έτη για την πλαστογράφιση και την παράνομη κατοχή, ενώ η κλοπή τιμωρείται με ποινή φυλάκισης από ένα έτος έως δώδεκα έτη. Στην SK η παραγωγή, η πλαστογράφιση/παραποίηση και η χρήση μέσω πληρωμής τιμωρείται με ποινή φυλάκισης από ένα έως πέντε έτη. Η SK είναι το μόνο κράτος που τιμωρεί τον παράνομο πλουτισμό με δύο έτη φυλάκισης το πολύ.

Ορισμένα κράτη μέλη δεν προβλέπουν ποινές φυλάκισης, άλλα συνδέουν τη φυλάκιση με πρόστιμο.

Οι PL, PT και LT προβλέπουν ποινή φυλάκισης σε συνδυασμό με πρόστιμο. Οι NL και SK παρέχουν δυνατότητα επιλογής μεταξύ φυλάκισης, προστίμου ή συνδυασμού και των δύο. Η CZ παρέχει επιλογή μεταξύ φυλάκισης και προστίμου. Για τις παραβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2, στοιχεία β), γ) και δ), το ποσό της χρηματικής ποινής κυμαίνεται από το μη προκαθοριζόμενο όριο (CZ) και μέχρι τις 360 ημέρες με δυνατότητα εξαγοράς (AT).

Τα περισσότερα κράτη μέλη (BE, CZ, LT, NL, PT και SK) διατηρούν το παραδοσιακό σύστημα, η AT προβλέπει ένα *σύστημα εξαγοράσιμων ημερών*.

Τα περισσότερα κράτη μέλη πραγματοποιούν διάκριση για τα αδικήματα που προβλέπει το άρθρο 2 ανάλογα με το βαθμό σοβαρότητας. Η νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών (ΑΤ, CΥ, CΖ, LV, ΡΤ και SK) προβλέπει επιβαρύνουσες περιστάσεις, όπως η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, για τις πράξεις που προβλέπει το άρθρο 2. Τα περισσότερα κράτη μέλη θεωρούν ότι οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 απαιτούν λιγότερο σοβαρές ποινές από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3. Τέλος οι ποινές που προβλέπονται για τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 είναι οι ίδιες λιγότερο αυστηρές από εκείνες που προβλέπονται για τις πράξεις του άρθρου 2.

Η αξιολόγηση η οποία αφορά την επαρκώς αποτρεπτική φύση των ποινών που μπορούν να επιβάλουν τα κράτη μέλη φαίνεται, σε ένα προκαταρκτικό στάδιο, ότι θα πρέπει να οδηγήσει σε θετική απάντηση: όντως, όλα τα κράτη μέλη αποτελούν αντικείμενο της έκθεσης αυτής προέβλεψαν ποινές φυλάκισης για τις πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 2.

Όλα τα κράτη μέλη, που εξετάζονται στην παρούσα έκθεση, όπως και εκείνα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο της πρώτης έκθεσης, στο μέτρο που προβλέπουν ποινές για τα αδικήματα που προβλέπονται στα άρθρα 2, 3 και 4, έχουν θεσπίσει στην ποινική τους νομοθεσία γενικές διατάξεις που καλύπτουν τη συμμετοχή, την ώθηση και την απόπειρα κατά την έννοια του άρθρου 5.

Στην περίπτωση και της παρούσας έκθεσης, οι προπαρασκευαστικές ενέργειες φαίνεται γενικά να τιμωρούνται μόνο στη Σουηδία· όλα τα άλλα κράτη μέλη τιμωρούν τις ενέργειες αυτές μόνο για ειδικά αδικήματα. Όσον αφορά τις απόπειρες, γενικά τιμωρούνται σε όλες τις χώρες στις περιπτώσεις σοβαρών αδικημάτων· οι απόπειρες αδικημάτων ήσσονος σημασίας αυτές καθαυτές τιμωρούνται στις περισσότερες χώρες, παρότι ορισμένες χώρες τις τιμωρούν μόνο σε ρητά προβλεπόμενες περιπτώσεις.

2.6 Δικαιοδοσία (άρθρο 9): Πίνακας 5

Φαίνεται ότι τα περισσότερα κράτη μέλη τηρούν τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 9 παρ. 1 στοιχεία α) και β). Η PL συμμορφώθηκε με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το στοιχείο α) και, με μία εξαίρεση, με εκείνες του στοιχείου β): Βάσει της πολωνικής νομοθεσίας, ένας Πολωνός υπήκοος που έχει διαπράξει στο εξωτερικό έγκλημα για το οποίο η εθνική νομοθεσία προβλέπει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών πρέπει εάν βρίσκεται στην πολωνική επικράτεια να δικαστεί και να καταδικαστεί σύμφωνα με τον νόμο. Τέσσερα κράτη μέλη (ΑΤ, DK, LT και SE) δήλωσαν ότι δεν θα συμμορφωθούν με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 1 στοιχείο γ) που προβλέπει τα περί δικαιοδοσίας όταν ένα αδίκημα διαπράττεται υπέρ νομικού προσώπου που έχει την έδρα του στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Η νομοθεσία του LU δεν περιλαμβάνει διατάξεις συμμόρφωσης με το άρθρο αυτό, η δε CΥ δεν παρέσχε πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω υποχρέωση.

2.7 Ευθύνη και κυρώσεις νομικών προσώπων (άρθρα 7 και 8): Πίνακας 6

Πέντε κράτη μέλη (ΑΤ, LV, CΖ, ΡΤ και SK) ανακοίνωσαν ότι ένα νομοσχέδιο με στόχο τη μεταφορά των άρθρων 7 και 8 της απόφασης-πλαίσου βρίσκεται ακόμα υπό εξέταση στο Κοινοβούλιο. Έξι κράτη μέλη (BE, DK, LT, NL, PL και SE) έχουν

θεσπίσει νομοθεσία που εξασφαλίζει ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να κριθούν υπεύθυνα για τα αδικήματα που προβλέπονται στα άρθρα 2 έως 4 τα οποία διαπράττονται προς όφελός τους από πρόσωπα που κατέχουν ιθύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου. Τα εν λόγω κράτη μέλη έχουν επίσης λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε το νομικό πρόσωπο να ευθύνεται και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η έλλειψη εποπτείας ελέγχου από τη διοίκηση του νομικού προσώπου έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2 έως 4.

Τα ίδια κράτη μέλη έχουν προβλέψει την επιβολή διοικητικών προστίμων ή ποινικής φύσεως χρηματικών ποινών και, σε ορισμένες περιπτώσεις, άλλα μέτρα που κυμαίνονται από την διαταγή δικαστικής εκκαθάρισης έως διοικητικές κυρώσεις και κυρώσεις εμπορικού δικαίου. Στον πίνακα 6 παρουσιάζεται αυτό το ευρύ φάσμα διοικητικών, αστικών και ποινικών κυρώσεων ή μέτρων.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα περισσότερα κράτη μέλη που απάντησαν στην Επιτροπή, κατά το δεύτερο αυτό διάστημα, συμμορφώνονται ρητά ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, έμμεσα προς την απόφαση-πλαίσιο. Πρόκειται για τα άρθρα 2, 3 και 5. Δύο κράτη μέλη (GR και LU) δεν έχουν λάβει ακόμα όλα τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρουν εξολοκλήρου την απόφαση-πλαίσιο, δεδομένου ότι τα σχετικά νομοσχέδια δεν έχουν ακόμα εγκριθεί από τα εθνικά τους κοινοβούλια. Η CY δεν έχει παράσχει στην Επιτροπή επαρκείς πληροφορίες ώστε να μπορεί να προβεί σε πλήρη αξιολόγηση της συμμόρφωσης της εθνικής της νομοθεσίας με τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου.

Το άρθρο 4 έχει μεταφερθεί στα περισσότερα κράτη μέλη παρότι σε ορισμένα μέσω πολύ γενικών διατάξεων της νομοθεσίας. Ιδίως η PT ανακοίνωσε ότι τα αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 4 (α) καλύπτονται από διατάξεις που αφορούν την πλαστογράφηση και παραποίηση πιστωτικών τίτλων και ότι όσον αφορά το άρθρο 4 (β), απαιτείται νομοθετική τροποποίηση.

Η μεταφορά του άρθρου 6 σχετικά με τις ποινικές κυρώσεις είναι σύμφωνη παρότι ιδιαίτερα ανομοιογενής.

Όλα σχεδόν τα κράτη μέλη που απάντησαν στην Επιτροπή τηρούν ή θα τηρήσουν μόλις αρχίσει να ισχύσει η σχετική νομοθεσία τους, την υποχρέωση που επιβάλλει το άρθρο 6 να επιβάλλονται για τα αδικήματα που προβλέπονται στα άρθρα 2 έως 4 αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

Τα άρθρα 7 και 8 έχουν μεταφερθεί από έξι κράτη μέλη (BE, DK, LT, NL, PL και SE) τα οποία προβλέπουν, ως εκ τούτου, νομοθεσία που να εξασφαλίζει απαίτηση ευθυνών από τα νομικά πρόσωπα. Σε πέντε κράτη μέλη το νομοσχέδιο που προβλέπει τη μεταφορά των άρθρων 7 και 8 βρίσκεται ακόμα υπό εξέταση στο Κοινοβούλιο.

Φαίνεται ότι τα περισσότερα κράτη μέλη τηρούν τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 9 παρ. 1 στοιχεία α) και β). Τέσσερα κράτη μέλη (AT, DK, LT και SE) δήλωσαν ότι δεν θα συμμορφωθούν με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Κατά την ημερομηνία ολοκλήρωσης της παρούσας έκθεσης με λύπη διαπιστούται ότι επτά κράτη μέλη δεν έχουν ανακοινώσει όλη τη νομοθεσία τους, ή δεν έχουν ακόμα ολοκληρώσει τη διαδικασία μεταφοράς της οδηγίας-πλαισίου.